นสพ.จำหน่ายมากที่สุดของประเทศ
ไทยรัฐ
ปีที่ 57 ฉบับที่ 17771 วันอาทิตย์ที่ 17 กันยายน พ.ศ.2549 ราคา 8.00 บาท

นักศึกษาแม่ฟ้าหลวงตะลุยดอยช่วยชุมชน

เปิดค่ายสอนน้อง!

บ่มีแสงมี บ่มีทีวี บ่มีน้ำ

วยความสนุกสนาน ดังลั่นบน
ักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
บุกตะลุยขึ้นดอย จ.เชียงราย
ที่ออกค่ายพัฒนาโรงเรียนตาม
เหนือตอนบน ใน โครงการ
หลวงสู่ชุมชน ประกอบด้วย
เชียงแดนอาชีวศึกษาเชียงราย-
.เชียงของ โรงเรียนตำรวจตระเวน
บ้านเจดีย์ทอง อ.เวียงแก่น และ
บนชายแดน

แต่การสวมบทบาท "ครูดอย" คอยสอนหนังสือให้เด็กๆ รวมไปถึงการเล่นเกม และนันทนาการต่างๆ เพื่อให้เด็กดาดำๆที่เป็นชาวไทยภูเขาได้มีโอกาสทางการศึกษา

ในขณะที่พี่ๆ ชาวค่ายเองก็ได้ประสบการณ์และเรียนรู้ "การให้" ไปพร้อมๆกัน ความรู้สึกผูกพันที่ก่อเกิดจากความบริสุทธิ์ใจ ทำเอาวันเลิกค่ายน้ำตาซึมกันทั้งพี่ทั้งน้อง ไปฟังกันดีกว่าว่าเค้ารู้สึกยังไงกันบ้าง

เริ่มที่ **จุฬามาศ นันทิยา** หรือ **พี่มาศ** ซีเนียร์สำนักศิลปศาสตร์ เอ่ยอย่างปลาบปลื้มว่า *"ประทับใจมาก และเป็นประสบการณ์ที่ดีที่เราได้มาเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยการปฏิบัติจริงนอกห้องเรียน โดยเฉพาะการเรียนรู้ความต้องการที่แท้จริงของเด็กด้อยโอกาส นอกจากนี้ ยังทำให้เราได้ฝึกการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น แม้จะเป็นเพียงระยะเวลาที่สั้นๆ แต่ภูมิใจที่เราเป็นส่วนหนึ่งที่ได้ช่วยเหลือเด็กๆ ได้เรียนรู้การให้ใน กัน และแบ่งปันกัน"*

เช่นเดียวกับ "เบียร์"...อโนชา เสนา ปี 3 สำนักวิชานิติศาสตร์ ยิ้มก่อนเอ่ยปากอย่างตื้นตันว่า *"งานนี้ทำให้เบียร์ได้รู้จักโลกกว้างขึ้น ได้บ่าเพ็ญสิ่งที่เราปีโดยไม่เดือดร้อนคือ การสอนหนังสือให้กับเด็กๆ เท่านี้ก็มีคุณค่ามากพอแล้ว"*

"ผึ้ง"...วิธิดา สาวงศ์ทะ ปี 3 สำนักวิชาการการจัดการ บอกว่า *"ผึ้งรับผิดชอบสอนเด็กเล็กด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงเกมการละเล่น และมารยาทเช่น การไหว้ การกล่าวขอบคุณ ซึ่งค่อนข้างจะสื่อสารกับเด็กยาก แต่ก็พยายามสอนแบบค่อยๆ เป็นค่อยๆไป ถือเป็นประสบการณ์ที่ดี ยิ่งเมื่อเห็นความตั้งใจของเด็กๆ ยิ่งเป็นกำลังใจที่ทำให้อยากสอนมากขึ้น และทำให้หายเหนื่อย ที่สำคัญได้รับรู้ว่าสังคมไม่เฉพาะที่ จ.เชียงราย ยังมีเด็กอีกจำนวน ประโยชน์ และได้รับรู้ว่ายังมีเด็กที่ด้อยโอกาสที่รอมากที่ยังขาดโอกาสการทางการศึกษา ที่ประทับใจ ดอยความหวังจากสังคม เพราะโรงเรียนในชนบทมากคือ แม้เขาจะขาดแคลน แต่ความมีน้ำใจแบ่งปัน ขาดแคลนทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน อาหาร ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยภูเขาเผ่าม้งซึ่งพูดภาษาไทยไม่ค่อยชัด ทำให้ต้องอาศัยเวลาและความใส่ใจในการสอน แต่ก็ประทับใจที่น้องๆ น่ารักมาก ไม่ดื้อไม่ซน และมีความตั้งใจมาก สิ่งที่ได้รับมีมากโดยเฉพาะประสบการณ์การสอนเด็กที่ทำให้รู้ว่าไม่ง่าย และทำให้รู้จักการใช้ชีวิตบนดอย รู้สึกตัวเองเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น อยากให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าไปดูแลสุขอนามัยให้กับเด็กๆ บนพื้นที่ห่างไกล และอยากให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนที่ดีด้วย*

ขณะที่ **วรรณพร ชวลิตวงษ์พร** หรือ **พี่เกด** นักศึกษาปี 3 สำนักการจัดการการท่องเที่ยว บอกอย่างปลาบปลื้มหลังรับบทครูดอยว่า *"เกดทำหน้าที่สอนน้อง ป.3 และเป็นลูกมือช่วยทำกับข้าว เป็นครั้งแรกที่ได้ร่วมออกค่ายสอนเด็กๆ ทำให้ตอนแรกรู้สึกว่าเด็กๆ จะเชื่อใหม แต่เมื่อได้ไปสอนแล้วเห็นน้องๆ มีความตั้งใจ ทำให้เกดมีความมั่นใจมากขึ้น ซึ่งน้องๆ ที่นั่นยังมีปัญหาเรื่องการใช้ภาษาไทยค่อนข้างมาก รวมถึงภาษาอังกฤษ และเมื่อเปรียบเทียบเด็กบนดอยกับเด็กพื้นล่างจะเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน หากมีโอกาสก็อยากจะกลับไปอีก"*

แม้จะเสร็จสิ้นภารกิจการเป็น "ชาวค่ายแม่ฟ้าหลวงสู่ชุมชน" แล้ว แต่บรรดาลูกค่ายยังคงอมยิ้มได้อย่างปลาบปลื้ม กับการหยิบยื่นสิ่งดีๆให้กับน้องๆ บนดอยที่ขาดโอกาส

นี่แหละความสุขของการเป็น "ผู้ให้" ย่อมสุขใจกว่าการเป็น "ผู้รับ"!!

เหลือใช้เข้าไปช่วยเหลือ คืนก่อนกลับน้องๆ ได้แสดงการเต้นระบำของชาวเขาเผ่าม้งให้พี่ๆ ดู และยังได้เขียนจดหมาย และวาดรูปพี่ๆเก็บเป็นที่ระลึก อยากจะบอก ว่าพี่ทุกคนคิดถึงน้องๆ ทุกคน และขอให้น้องตั้งใจเรียนและเป็นเด็กดีนะครับ"

"แบงค์"...กานุพันธ์ กตัญญูวรรธนะ เฟรชชี่